

Prajna leidt een gezegend bestaan: het weet zelf het beste wat er moet gebeuren en het weet ook nog hoe dat het beste vorm kan krijgen!

In de loop der jaren heb ik een groot vertrouwen gekregen in de achterliggende samenhang van alles, de subtiele intrinsieke eenheid in alle bestaan - per saldo blijken de dingen zinvol te verlopen, tendeert alles ten goede, blijkt moeite heilzaam, vruchtbaar.

Kortom, dankzij alle veranderingen worden we ons steeds bewuster van de onderliggende kracht en doelgerichtheid die continu gaande is: de Dharma.

Sinds 2000, toen Prajna vanuit een anoniem oefengroepje (Stiltij genaamd!) ontstond, hebben we diverse plekken "bewoond": eerst bij beoefenaars thuis, toen een verrassend ruime zendo in Cadier en Keer, daarna wat strakker op een industrieterrein en de laatste jaren op een prachtig plekje in een rustige woonwijk aan de rand van Maastricht.

In de loop van de tijd zijn er nogal wat deelnemers geweest:

- *bezoekers* die kwamen om te snuffelen aan spirituele beleving
- *onderzoekers* die wilden kijken wat het leven zoal te bieden heeft
- *zoekers* die bewust op zoek waren naar zichzelf, naar waarheid

De een kwam en ging - de ander kwam en bleef.

Open ingang, open uitgang...

Dezelfde deur.

Nu is het lente 2008, en we staan voor een volgende stap op de grote, betrouwbare Weg. We gaan de huidige zendo verlaten.

Dat voelt noodzakelijk: het potentieel van deze plek is volledig benut.

Maar het voelt vooral uitnodigend, want "de Weg leidt naar het einde van de Weg".

Hoe langer je oefent, hoe duidelijker je beseft wat dit einde van de Weg inhoudt.

Je voelt de innerlijke urgentie om voltooiing van de Weg daadwerkelijk te realiseren.

Sterker nog: niet realiseren is helemaal geen optie meer ;-)

De laatste jaren is Prajna gerijpt, het heeft zijn volledigheid gevonden: stevig geworteld en vredig bloeiend. De open, toegankelijke geest is bewaard gebleven: iedere belangstellende is welkom om op een eigen manier gebruik te maken van het aanbod.

Tegelijkertijd verdampt de vrijblijvendheid en hanteren we alle beschikbare instrumenten steeds bewuster: motivatie verfijnen, keuzes maken, onderricht toepassen, rijping ondergaan (instromer, beoefenaar, leerling), studie verdiepen, persoonlijk overleg, etc.

Dit wortelen en bloeien wordt mooi gesymboliseerd door respectievelijk Zenhut en Stiltij, als het ware de binnenkant en buitenkant van Zen centrum Prajna.

De Zenhut is een anoniem onderkomen waar je je als leerling definitief kunt vestigen zonder rekening te hoeven houden met "persoonlijke condities" of "de wereld": een stabiele en voedzame oase in de woestijn van illusie en gemis.

Tevens fungeert de Zenhut als toetsingsplaats voor jouw verwerkelijking: je wordt er uitgenodigd om de Dharma onvoorwaardelijk te belichamen, je zonder omwegen te uiten, waarheid te delen met anderen, te genieten van kloppendheid, te wennen aan verlichting.

Naarmate de Zenhut als oord van Leegte ons, leerlingen, laat toekomen aan verinnerlijking wordt Prajna alleen maar sterker. Dat maakt het des te natuurlijker om de kracht die hiermee wordt aangeboord ook naar buiten toe beschikbaar te stellen.

Dát is de funktie die is toebedacht aan Stiltij: een poort van en naar de wereld.

Stiltij is een voor gewone stervelingen bruikbare kennismaking met de Dharma - zoals de Zenhut een voor serieuze beoefenaars rechtstreekse uitdrukking ervan is.

Mensen krijgen zo de gelegenheid om rustig te sluizen van buiten naar binnen (zoals ook nu het geval is, maar dan via een kleurrijk, divers programma): via een Stiltij-deur naar de tijdloze, anonieme, zelfeloze ruimte (gesymboliseerd door de Zenhut) die ieder zélf is.

Wat er nu moet gaan gebeuren is het vormgeven, het aankleden van Stiltij.

We gaan ons oefenpotentieel, ons beschikbare en gerealiseerde vermogen aan wijsheid en liefde, nu definitief koppelen aan allerlei geschikte vormen, zodat het proces voortaan van buitenaf optimaal herkenbaar is en zo breed mogelijk benut kan worden:

- een vaste en geschikte accommodatie voor de activiteiten
- een creatieve organisatie die alles efficiënt en soepel bestiert
- een programma met uitnodigend en interessant Dharmawerk
- een groep medewerkers die alles bewust en liefdevol begeleidt
- een omgeving (sociaal-economisch) waarin dit harmonisch draait

Dit is Prajna's belichaming van "het einde van de Weg".

En dit is dus ook de completering van het oefenproces van ieder van ons: het domein waar we ons als bodhisattva vrijelijk kunnen bewegen en verder ontplooiën.

Jij, Zen-beoefenaar en Dharma-drager, vervult hierin een sleutelrol: jouw geloof in de Weg, jouw waardering van het onderricht, jouw toewijding aan het oefenen vormen de basis van Stiltij - en praktische hulp (bij verhuizing etc.) is feestelijke expressie daarvan.

Voel hoe belangrijk jij dit project vindt, hoe waardevol het kan zijn - zowel voor jezelf als voor anderen: een permanente mogelijkheid tot vervulling, dagelijks gelukkig zijn.

Laat alle bezieling en enthousiasme stromen, en geef aan hoe jij praktisch beschikbaar wilt zijn om te helpen, bij te dragen, mee te denken, uit te voeren - alles is welkom!

Op korte termijn gaan we als tussenfase wat ambulanter functioneren.

Dit is de aanloop naar Stiltij - we kunnen er onze kracht en flexibiliteit tonen en ons laten toetsen op onze visie.

Deze "tententocht", pelgrimage, is ook een avontuurlijke manier om de Dharma te dienen in betrekkelijk onvoorziene omstandigheden. We gaan alvast enkele processen initiëren (trainingen, lezingen, workshops, publiciteit) zodat we ze straks op de vaste plek des te bruikbaarere kunnen inzetten.

Ik kijk uit naar wat er komen gaat: versteviging, verdieping, verlevendiging.

Enkel wat Werkelijk is, bestaat.

Van harte,
ad